

58022270-6	07/04/2017	ידיעות ראשון - כותרת	עמוד 58	1	26.03x31.85
שטיינר - מכשירי שמיעה - 37570					

מה נשתנה

הדיאטה שהכניסה את חייה של רותי
סדי לקצב מסחרר • טיפולי הפוריות
שהולידו את המשפחה שעליה שירן
חנן תמיד חלמה • הניתוח שהחזיר לשי

בר קול את השמיעה ואת שמחת החיים • הכתיבה שחילצה
את אלמוג בר מן הדכדוך • והחתונה שצבעה את חייהם של יונית ואלון אברמוב
בצבעים ורודים • חמישה סיפורים, חמש תובנות. פרויקט מיוחד

× לימור סימון × צילומים: קובי קואנקס

גם בבית היו קצרים בתקשורת, דב־
רים שלא שמעתי או לא הבנתי נכון.
הביטחון העצמי שלי ירד וכשמידת
התסכול גברה, הבנתי שאני מוכרח
למצוא פתרון.
בשיטות אחר מוצא הגיע בר קול לחי-
ברת שטיינר והתחבר לאנשים שעברו
ניתוח שתל, המדמה אוזן. "כמובן שהיו
המון חששות", הוא מודה, "יש סיכון,
זה ניתוח ראש בהרדמה מלאה ואתה
מתמלא בפחדים, מה יהיה אם זה לא
יצליח ומשהו יקרה לי. היו הרבה לב-
טים ומחשבות, אבל ליוו אותי בתהליך
אנשים מאוד תומכים, שעזרו לי להח-
ליט ללכת על זה".

אתה זוכר את הרגע שהתעוררת?
"השמיעה מגיעה בהדרגה בווליום
שונה, אבל תוך זמן קצר יחסית שמי-
עתי הכל. זאת תחושה נהדרת של
שחרור וחופש אמיתי. אתה שומע
את העולם, שום דבר לא משתווה
לזה. התסכול נעלם, יכולת התק-
שורת שלי עם הסביבה, עם הבית,
עם הבנות, האישה והמשפחה הש-
תפרה פלאים. זה נתן לי תחושה
שאני יכול לעשות מה שאני רוצה
כלי מגבלות. אני לא צריך לקרוא
שפתיים, לנחש ולפחד מפספוסים.
זה שינוי מהותי בחיים".

החברה סבלנית לחירשים?
"היום יש יותר מודעות וסובלנות.
מאחר וגדלתי בסביבת שומעים למד-
תי להסתדר, אבל בשנים עברו הייתה
בורות והיחס של החברה לחירשים היה
כאל פגומים. היום יש המון עזרים, אנ-
שים יכולים להתכתב, מה שפעם לא
היה. יש עזרה טכנית לחירשים, וכי-
מובן, השתלים שיכולים להפוך אותך
לאדם שומע לכל דבר".

מה למדת על עצמך?
"שהכל אפשרי. למדתי שצריך לב-
דוק כל דבר ולא לוותר, לא להרים
ידיים, כי לדברים יש פתרונות, ובעי-
קר, שהחלום שלי להיות כמו כולם לא
היה דמיוני. עובדה שהוא התגשם".

השקיעו בי מגיל צעיר בטיפולים
אצל קלינאית תקשורת, כדי שהדי-
בור לא ייפגע. כל חיי נעורתי במכ-
שירי שמיעה, אבל באיזשהו שלב הם
כבר לא הועילו. כילד צעיר לא היה
לי קל. למרות הביטחון העצמי ספ-
גתי פגיעות שנבעו מבורות בנושא.
ילדים צחקו עליי והיו משחקים שלא
יכולתי להשתתף בהם. אמא שלי הת-
עקשה שאחיה בסביבה של שומעים,
לכן למדתי במסגרת חינוך רגילה,
אבל גם אם למדתי להסתדר, תמיד זה
היה שם, הרצון הזה להיות כמו כולם.
היה בזה תסכול נוראי. פיתחתי כל
מיני אסטרטגיות של קריאת שפתיים
ממרחקים, של עשיית השלמות בראש
למה שאומרים. הייתי מודע למגבלה
ונלחמתי בה".

את התיכון הוא סיים בכפר הירוק
ולצבא לא התגייס. הוא למד גרפי-
קה ממחשבת, השתלב בתחום והכיר
את אשתו.

החירשות לא הפריעה לה?
"כנראה שלא, עובדה שהיא בחרה
להיות איתי. הקשיים החלו בהמשך,
כשחלה ירידה משמעותית נוספת בשי-
מיעה, שממש פגעה בי. עברתי בעסק
משפחתי בתחום הנדל"ן והרגשתי
שאני לא יכול לתקשר עם לקוחות.

התסכול נעלם, יכולת
התקשורת שלי עם
הסביבה, עם הבית,
עם הבנות והאישה
השתפרה פלאים. כה
נתן לי תחושה שאני
יכול לעשות מה שאני
חצה בלי מאבקות. כה
סינוי מהותי בחייך"

שי בר קול. "הביטחון
העצמי שלי ירד
וכשמידת התסכול
גברה, הבנתי שאני
מוכרח למצוא
פתרון".

לשמוע את האילה 'אבא'

שי בר קול, בן 37,
מחולון, נשוי ואב לשלוש
בנות, עובד בתחום
הנדל"ן • לפני: כבד
שמיעה שחולם לשמוע
את קולן של בנותיו •
אחרי: מתרגש מכל צליל

"החלום שלי היה להיות כמו כולם",
אומר שי בר קול, "לשמוע את רחש
הגלים, את ציוץ הציפורים, את מה
שאשתי אומרת לי, את הבנות. רציי
תי לשמוע בלי להגיד 'מה?' כל הזמן.
לשמוע דרך האוזניים ולא באמצעות
קריאת שפתיים".
הכל השתנה כשבר קול החליט לע-
בור ניתוח להתקנת שתל שיאפשר לו
לשמוע. "למרות שלכאורה כבר הת-
רגלתי, כל צליל עדיין מרגש אותי",
הוא אומר, "שום דבר לא מובן מאליו
בעיניי. פתאום אני יכול לדבר בטל-
פון, לשמוע רשרוש של עלים, לשמוע
את הבת שלי אומרת 'אבא'. יש כל כך
הרבה רעשים שמסמלים את החיים וזה
עושה לי טוב. אני כמו כולם".
בר קול נולד שומע ובגיל שנתיים,
בעקבות חום גבוה, איבד את שמיע-
תו. "זאת הייתה הידרדרות הדרגתית.
בהתחלה זיהו ירידה של 25 אחוז, שהי-
לכה וגדלה. בגיל 25 כבר הייתי חירש
במאה אחוז. גם אם שמעתי משהו, זה
היה חלש, עמום ומאוד לא ברור".
איך זה לגדול בילד לא שומע?
"גדלתי בסביבה שומעת. ההורים